Юрко ХАРИТУН

Мої сны

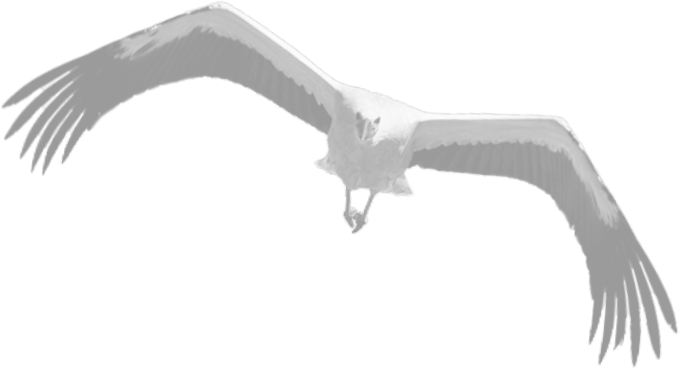

Сполок русиньскых писателїв
Словеньска
Пряшів 2011

Юрко Харитун
МОЇ СНЫ

Одповідный і технічный редактор, ґрафічна управа:
Мґр. Александер Зозуляк
Языкова редакторка: **доц. ПгДр. Анна Плїшкова, ПгД.**

© Выдав: **Сполок русиньскых писателїв Словеньска**

Реалізоване з фінанчнов підпоров Уряду влады СР – проґрам Култура народностных меншын 2011.

Тоту публікацію ани єй части не мож репродуковати без поволїня влиастника авторьскых прав

Перше выданя

Juraj Charitun
MOJE SNY

Zodpovedný a technický redaktor, grafická úprava:
Mgr. Alexander Zozuľák
Jazyková redaktorka: **doc. PhDr. Anna Plišková, PhD.**

© Vydal: **Spolok rusínskych spisovateľov Slovenska**

Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR – program Kultúra národnostných menšín 2011.

Túto publikáciu ani jej časti nie je možné reprodukovať bez súhlasu majiteľa autorských práv.

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89441-22-8

РУСИНЬСКЕ СЛОВО ПАХНЕ ХЛЇБОМ СВІЖЫМ ЯК ВОЗДУХ БЕСКИДОМ

ФОТОҐРАФІЯ

Як кобра
крутила ся в танцю
Лїтала як оса
Як рачіця
клепетами кусала
Теперь її
як моталя
в рамі на стїнї маю
жебы не одлетїла

ДАЙ СЛОВАМ КРЫЛА

Не комоль русиньскы слова
не досуч як кістя
прикрывков не прикрывай
Крыла їм дай
До міст залетять
до сіл
В хыжчінах коло стола
потїшать Русинів

х х х

Я зголоднїв
за материньскым словом
і свою хыжку не забыв
свою колыску
співанкы
молитвы родічів
якы Духновіч їх учів

ВДЯЧНОСТЬ

Свічка кліпкать
хоче спати
І нам до спаня
Рано встану як їжак
Зачешу свої колячкы
На твоїх грудёх
погладжу ружу
Закывам руков
і буду вдячный за любов

ФАРБА СЛЫЗ

По довгій розлучці
приємнїшы стрїчі
тихы шепоты
нихто не крічіть
лем слызы чістенькы
по білій сорочці
по грудёх
стїкають
течуть
Добрї же слызы
фарбу огня не мають

x x x

Каждый має над собов
фалаток свого неба
і звіздочку свою
свої думкы
свої сны
Лем я не маю щастя
не можу адресу
твого сердця найти

РЕЦЕПТ

Треба їсти
што маєме
а не што хочеме
Я не привык на кока-колу
І сендвіч не йде на смак
Нагусто фасолю
похлипати чиру
солодкого молока
Потім не сниють ся страшкы
нечісты силы
А рано
пирогы із сыром
бо треба силу

НАША ЦЕРЬКОВКА

Хто таке сердце мав
хто тя так зніщів
зруйновав
таку святыню?
Я тобі говорю сыну
стояла ту як біла свічка
могла стояти вічно
Церьковцё моя
Копа скаля
під ним плачуть іконы
Безбожници
Безвірці
Гіршы як звірї
мали і такы законы

ЯК ПРИЙДЕ ЯРЬ

Зима
роспорота
роздерта перина
Лем ярь
заштопкать ї
зашыє
черешнёвым білым цвітом
Лїпше ся позерать
на ногы
в куртых сукеньках дївчат

ВІРЬ МІ

Не брыдь ся мене
же хтось красшый
Рука моя
не рашпель
і очі не колячі
Сердце часом заплаче
Твої личка-колачі
вірь мі
покоштовати хочу

х х х

Прийти не могла
на дворі молга
не видно на крок
може прийде боса
по стернянці
де біда перейти
в боканчах
Моя хыжа з краю
ці трафить
не знаю

Я НЕ БУМЕРАНҐ

Я не бумеранґ
не думай
же верну ся назад
Взимі на снїгу
кочанїти буду
Вяри в калюзї не згнию
Влїтї в конарях посиджу
Восени
як з ясенїв падають листкы
без прічіны
полечу з ними

ПАРАДЁШЫ

Накрохмалены ґалїры
Шырокы машлї
Ногавкы
біґлёваны на шаблї
Блискачі боканчі
Таку параду
не видно каждый день
На Великдень
коло церкви чути
Хрістос воскрес
Парадёшы вернули ся
домів із Чех

МЛИНЕЦЬ

Млинець
із камінём
як колесо на возї
стояв в коморї
В палачцї пшенічка
дакус жыта
Муку в корытку
на хлїб замісити
Добренькый хлїбець
як материне сердце
Наш млинець
десь в музею стоїть

ТЕХНІКА

Што бы повіли
нашы предкы
на техніку яка
заглушує
засліплює нас
радіо
телевізор
цеде
і деведе
догнали бы їх до гробу
не вірили бы тому
Не хочеме вірити і мы
же раз
компютеры
роботы
запишуть і нашы сны

ЛІБРЕТО І РАПСОДІЯ

На першый погляд
ты весела
ниякых жалїв
в тобі не є
Брутально емоції толочіш
сама себе морочіш
Хто знає
ці іщі лібрето
в тім році допишу
Рапсодія буде смутна
як моє змышляня

x x x

Контуры твого тїла
на стїну намалюю
Не прийдеш
запалю свічку
і в ночі увіджу тя
А рано
коли буде
жовч кыпіти
схолоджу ся в потічку

ГРУЩАНКА

В тім році
по войнї проклятій
мы думали же
з голоду треба вмерати
Восени
дозріло тілько садовины
В пчолиньскім лїсї грущать
лем в сушнях сушыти
То была вечеря
густого чиру
із грушок хоць і без цукрю вар
Якось выйти
на бережок зеленый
і буде ярь

ТОБІ

Марії Мальцовскій-Парасковій

Жывот быв
белавым небом Марько
Хмурава хмара
прикрыла го
Жывот быв
книжка втворена
выблїдли рядкы
Дївко біла
Ходиш уже
по лучцї приповідковій
по русиньскім небі
то манна
або оскомина?
Жывот быв
уже не є
Но вічно будеш жыти ты
і жывот буде звічненый
До Руського Потока зайду
поклоню ся ТОБІ

СУСЇД

Свічкы
світять
горять
Очі молгов прикрыты
слызять
До сердця
ёму смерть проклята
топоря затяла
Голос дзвонів затих
а я так хотїв
словом
перешмарити з ним
пару слов
і не встиг
По часї в ночі
на ёго гробі
запалюю свічку

КОРАВЫ ДНЇ

Перо
тинта
лінійкована тейка
Сїдам за стіл
прикрытый
обрусом вышываным
Вечур
коли стара
закліпкать лампа
друкую
клёпкам
як жовна
до стромів дуплавых
Часом забуду
на днї коравы

ЧУДНА ОСЇНЬ

Того року
якась осїнь чудна
Памятам
і ты была така
по першім поцїлунку
На твоїм тїлї
фарбы грали
палетов маляря
Такы бывають чудеса

МОЖЕ ПОВІРИТЕ

Кавей довго не мішайте
Ростопить ся цукерь
а я ёго хочу на днї
Лем остры думкы
не затупте
порожнї будуть рядкы

ЧОЛОВІКА СЛОВО ПОТЇШЫТЬ

Не пишу про славу
і ся не хвалю
Вецераз добрых
як злых днів маю
Радость пережывам не жалї
Молю ся а не мылю
Не підкопую фундамент
на якім стою
Чоловіка потїшыть слово
бо мою повагу студену
римованя ростопило
Є правдов
з віком не сміє
згаснути любов

ЩАСТЯ

Лїкы на щастя не продають
і таке зїля не назбераш
Щастя
коли комусь поможеш
в нещастю
люде там падають часто

РЕЦЕПТ

Розбите коліно
Мати приложыла лопушок
і не боліло
Тебе сердце болить
Прикладую листкы
не помагать
терпиш
Болить
аж тернём коле
Приложу рукы на твоє тіло
Пропали болї
Такым рецептам
вірю
не вірю
Смієш ся і ты
і я ся смію

ҐОМБІЧКЫ

Ґомбічкы на собі
не пришывай
пришыєш розум
Од того часу
мудрїшый ходжу
сорочкы не купую
трічка ношу
Ґомбічкы надївам
на нитку
на окрасу

ДЫРҐАНЯ

Не люблю дырґаня
тинта на папірю
наробить шкоды
Прикрыє слово
як твоє тїло
перина
як хмара сонце
Не видно рядкы
а в них тілько
любовных вызнань
Дырґний сміло
як одложу перо

РЇКУ І РОКЫ НЕ ЗАСТАВИШ

Скорше ся верне
горї селом ріка
як мої рокы
Треба з ними жыти
робити
Не поможуть босоркы
лїкы
віщуны
Каждый криж має
і носить ёго
Доколи
сам Бог знає
Рїку і рокы
не заставиш
Не є такых пророків

х х х

Гумореска
гумор
морес
мор
і море
Сміх без барьєр
Не люблю карьєры
Із хвороб страх маю
плавати не знаю

ДУМАНЯ

Роздумовати
розум мати
думати на матїрь
Умудрїшати
проблемы рїшати
трапіня на плїт
не вішати
Думками жыти
не спати

КРУТА ЛЮБОВ

Несподіваня
Розболочі ся тобі
вічность
Ты така неслухняна
хоць сімпатічна
Як пес сковынчу
задыхчаный
Я хотїв тебе вывести
під Кычарку
де Быстрый потік
жрідло має
Ты не хотїла
аферок ся бояла
Правда така
другого-сь фраїра мала
Баламута
Роздумую
свої змыслы
коріґую
Любов колись крута

ЖЫВОТ ПІД БЕСКИДОМ

І біду зажыли
під Бескидом
баба і дїдо
і родічі мої
Яке то щастя было
коли на столї быв хлїб
маселко
бандурочкы
капуста
біб
горох
фасоля
карпелї
Про щастя і радость
молитвы
бісїды коло стола
спів
Велё не хотїли
Так жыли люде
під Бескидом

ЖУРЬБА

Журити ся не буду
не маю чом
Журовати не буду
не маю на то натуру
Міджі нас двох
клины не бю
Скламаный
на меджі посиджу

ЗЛЇПШОВАНЯ

Може я злїпшователь
бо-м вынашов злїпшовак
як злїпшовати ся
злїпшыти ся
і быти лїпшый
зато пишу
курты віршы

МЕДОВНИЧКЫ

Мамины колачі
облизую палці
Пахнячі
Квіткы на луці
Збудили очі
Кухня медом пахне
Покоштую кущік
медовничкы
Звышны
будуть вісїти
на ялічці
лакотинка дїточкам
За коштовку
цїлую мамины палці

САМОТА

Не глядай самоту
Перед людми
двері не заперай
не затїгай фірганґы
із ходника на ходник
не перебігай
при стрїчі руку подай
Самота
робить клопоты

ТРИ СЛОВА

За пазухов
три слова ховам
Я ЛЮБИВ ТЕБЕ
Зістали дві
ЛЮБЛЮ ІЩІ
Третє тримам в руках
яке
не знаю
ага
БЕЗНАДІЯ

ПО МОРОЗАХ ПРИКРЫХ

Квіткы
выпрїты
схылены
як люде змучены
по дринї тяжкій
В очах
в їх цвітї
святояньскы мушкы згасли
Змученых
схыленых
сонечко потїшыть ясне
ожыють
по морозах прикрых

ЧЕКАНЯ

Про мене честь
чекати на тебе
хоць рукы
скоравіли
скочаніли ногы
Не знаю
як довго стояти треба
Помалы ростуть рогы
на моїй голові
Зима
біла сорочка
Може зроблю крочік
і верну ся домів
але про мене честь
чекати на тебе
колись я не смів

ТО НЕ ЦИҐАНСТВО

Колись не гріх зациґанити
і ганьба не є
коли о тім нихто не знає
никого не ранить
душу не дре
Мусиш мені одпустити
я тыж циґанив
же ту до смерти жыти буду
тебе любити
Не моя вина
то не од вина
циґанство настало
Ты одышла до міста
і мені было тїсно
Любов пропала

ПІДОЗРЇНЯ

Загамовати гнїв
то не колесо на возї
коликом
ланцком
Гамовати ёго можеш
щірым сердцём
розумом
Недайбоже
вберне ся на тебе
і ты будеш терпіти
Буде тяжко
        тяжко жыти

ЮРКОВИ Я.

Так як ты
і я сидїв на конарї
і хотів відїти свій світ
На землю впасти
я страх не мав
дотулити ся неба
не было треба
ты того досяг
Лїташ высоко
видиш далеко
Над своїм Койшовом кружыш
Любиш на землю присїсти
По якій ты може босый ходив
По якій прародічі
        і родічі ходили
Молили ся
Отче наш
наш Отче наш
Під твоїм калапом шырокым
тілько мудрости
ласкы
доброты
Треба їх людём роздати

ГЛЯДАМ МОДЕЛ

Ты така неслухняна
Довго не постоїш
сидїти не будеш
та де на плечі лячі
і одпочіти
Кібы я знав плести
як плетуть Ізяни
на Зарінку ростуть і лозы
цїлу тя обплету
од головы до ніг
Біда іщі в тім
же тя не увіджу
До Іршавы
за Михайлом зайду
якыйсь модел найду

БОРЩ

Бочка борщу была
найлїпшый стрына робила
Із вогурок лупкы
Копрю звязка
Скіркы із чорного хлїба
Воду не із рікы
із студника носила
Пиво
вино
самогонка
лїпшы не были

ГОЛОС ГУСЕЛЬ

Коли чую
гусель голос
тонку
і грубу струну
мені пригадує преграду
нашу долину
Старину

ПРИЄМНО НА ДУШІ

Хоць бы ня ногы болїли
на колїнах выйду
на лукы
паствиска
де мы дїтиска
худобу дозерали
жебы до царины не зашли
Грали шкут
        цинь переходїлку
Ножиком
Рыбка
Сараєво
вырїзовали коників
з вільховых мягкых конарїв
Подаровали
Овва
памятам на першый поцїлунок
перше обятя
Зайти там мушу
потім довго менї
        довго
приємно на душі

МУШУ З ДУМКАМИ ЖЫТИ

Запавузити думкы хочу
бо як віз летять
з берегів
горбків
Даякы я хотїв
через сито
через ситко
пересяти
однесе їх вітор
як полову
і буде покій
Не мож їх павузити
пересяти не мож
Хочу
не хочу
мушу їх пережывати
і з ними жыти

МАЧІК ЩАСТЯ

Вагу не треба
В руках поваж
яке тяжке жытя
І плавати не мож
На розбурену ріку
ты весла
не принесла
тяжко вертати ся
під стріху
Розъяснити твою тварь
в захмуреный день
не поможуть чары
ани чародїй
До очій не вкрочу
до сердця не втворю дверцї
на грудях камяна стїна
неосвітлена
Як до тебе войти
цїлу розъяснити
І лампа світить
і свічкы горять
Може поможе
поцїлунок малый
мачік щастя

МЛИН

Од непамяти
ту млин стояв
Я чув із говорів селян
О тім свідчіть выр
загороджена
скалами ріка
Дітвора
Плавали як рыбы
Із скалы скакали на дно
лем боягузы на березї сидїли
завідїли делфінам
Перестою там годины
Коли приджмурю очі
віджу як крутить ся колесо
цїлоденно
і в ночі
і не є помочі
ту не прийти

ЛЇЧІТЕЛЬКА

На освіжіня
сусїдка чай варила
і на хвороты
Кажду квіточку
знала назвати
і буриня
зберала
перед выходом
і по западї сонця
В зайдочцї на плечах
покы біровала
з берегів носила
свої лїчіва
Про покій душы
коло її гробу
часто квіточкы положу

МАЛА МАЛЁВАНА МИСОЧКА

Мала
малёвана
мисочка
з якой я їв
левеш
чир
і пирогы
Кайстроня дотеперь маю
милїше як чіньскый порцелан
як златы мискы
з якых їв сам краль пан
Малу малёвану мисочку
на смітиско не вышмарю
буду ї бечелёвати
як мати дїтиночку

ТАЛІЗМАН

Трепотїла як пташка
Ростягла крылця свої
Капітуловала
Нечудо на світї тілько чудес
од землї до небес
стрепала із себе страх
і поцїловала
Твій поцїлунок
талізман
на стїну не завішу
у собі ношу

ТЯЖКО ЖЫТИ
БЕЗ ЛЮБОВИ
ЯК БЕЗ КРЫЛ
ОРЛОВИ

ЗНЕПОКОЇНЯ

Ріка
Любов
І ты
До моря нас ріка несе
Крыла дає любов
А ты знепокоюєш мене
і водиш за ніс
До свого жрідла
не верне ся ріка
Любов може коли хочеш
і не мусить вернути ся
А ты мене лем мучіш
Ріков
Її корытом
З ласков
На човнику без весел
найду свій остров
може і свою строскотанку

ПИСМО

Ты мені не одповіла
може не знала прочітати
клинописом не пишу
моя писанина
як ты колись повіла
не плутанина
Я намагав ся як в першій класї
Красопис мій
Знаю
буквы падають долїва
Од сердця пишу
бо і сердце на лївім боцї
Ты і так не одповіла
Не хотїла
Копертка з писмом згорїла

ДУМКЫ
ХОДЯТЬ ПІШНИКАМИ
ПЕРЕБОЛЇТЫ
БОЛЁМ
СЛЫЗАМИ

ДЕВІЗА

Таку девізу
яку маєш
на возї не увезеш
бо дістане шмык
твоёв девізов
материньскый язык

КАНІБАЛ

За нёв біжу
очами ріжу
без розуму грызу
Задушу
бо мушу
свою перлу
в мушлї

БЛУДЖІНЯ

Добрї часом заблудити
ходити по місцях
де мы
до бучків скоры
выдовбали сердця
Не заросли
Здалека світять
На їх тїлї
язвы азбуковы
Згадка
на рокы любови

ЗМОРЩКЫ

До глядила не зазерай
бо увидиш другу тварь
Ряндов не вычухаш зморщкы
Болотом не заліпиш
а долотом
зробиш лем другу тварь
зробиш стару машкару
яка не годить ся і звірям
Із своёв тварёв жый
своїми зморщками
Погладжу тя руками

ЗА ЛАСТІВКАМИ
ПОЛЕТЇЛИ В ЧУДЖІ КРАЇ
ВЕРНУТИ СЯ НАЗАД
БІДА
РОЗБУРЯНЫ ГНЇЗДА

ГОСТИНА

До віршів выберам слова
як до рядків насїня
Здорове
Посходить
Позберати треба
і гостїв позвати
Хто бы ся з уроды не тїшыв

ПОСКРУЧАНЫ ДУМКЫ

Свої думкы
до клубяти скручам
може їх прочітать внуча
може з ним
побавить ся мача

РОЗБРОЇ НЕПОКОЇ

Непокої
Розброї в родинах
Сядьме коло стола
під ікону святу
Запальме свічку
няй горить вічно
Подумайме
на Хрістову
коруну тернёву
Треба собі рукы подати
жыти в покої
Непокої
Розброї
ведуть до воєн
Кому ся хоче вмерати?

СЕЛО

В місті
мені так тїсно
як у клітцї зайцїм
як в руській казяйцї
А село?
Весело
хоць броджу по млацї
по зомклях
берегах
Чую ся як в приповідцї
Міджі квітками на луках
Мусите повісти
моїй фраїрцї

ЛАСКА

Перша ласка
горить
Перша ласка
кыпить
Выгорить ласка
выкипить ласка
Ласка лем тлїє
Болить

ЗБУДЖЕНА ДУША

З діравов душов
далеко не зайдеш
хоць біціґель новый
Я із своёв
нескротнов
блукам
блуджу
Хочу найти покій такый
якый лем ангелы мають
Душу на біціґлю надуєш
мою може любов збудити

БЕРЕЗЫ

Мітлярі
березам стинали конарі
Мітлякы
вязали на мітлы
Параднічкы
білы свічкы
згасли в хотарі

ХАРАКТЕР

Під Бескидом
хотарї
берегы
як папірь погужваный
Характер людей
гладкый
рівный
як ровінь
як море покійне

ЗЛОМ І ЗЛО

Злом настав
коли зломити мене хотїли
Не одплачую ся злом
Такый злозвык не маю
То лем злостници
Зломысельници
Зло запивають злом
Я молоком

ОЗЫВАЮТЬ СЯ БУБНЫ

Твої крокы
мягкы акорды
ґітары
Голос гуселёк
Волося струны ліры
Пару років
не чути твої крокы
Твій голос крылатый
не чути селом
І волося
струны ліры
посивіли
Озывають ся
бубны
в моїх грудях

НОЧІ І ДНЇ

Мы розышли ся
як стары кошикы
росплели ся
Світлы ночі
світлы днї
хтось чорнов фарбов
забілив
Підпалю
свого жытя смітя
сміло на біло
забілю
чорны ночі
чорны днї
Росплету палцї на руках
жебы не болїли

ЛЕМ ГРАЙ

Не дай мені спати
заджмурити очі не дай
Моє жытя
тинта чорна
Моє жытя терня
Моє жытя стерня
Приголуб ня крылом
як то колись было
До рана грай

КРИЖ

На своїх крижоватках
і крижы найдеш свої
Тяжкы
Мусиш їх нести
од народжіня до смерти
Силу найдеш в любови
твій криж
буде солодкый
легкый

МІЙ ПЕРШЫЙ УЧІТЕЛЬ

Одъякжыва співам
Правдов є
першый быв плач
На першу мелодію памятам
на гусельках
яку-м грав
Учітель мій
співаночку нашу
до душы вкладав
Дякую за гуслї
Іщі грають
лем якось з їх душы
лїзуть на старость
мелодії смутны

КОЛАЧІ

То были колачі
Закручаникы
На єден оріхы
Оріховник
На другый мак
Маковник
На третїй ласку
Ласковник
Смаковав
як великодна паска

ЗМІНЫ В ЛАСЦЇ

Хочеш зробити
в ласцї зміну
за яку цїну?
подумай
    Може згаснути
    огник в очах
    Принесе непокій
    в душах
    До сердець
    позамыкать дверцї
    Крыла звяже
    на лїтаня
Непродуманы крокы
спаскудять жытя
на довгы рокы

ОБРУСЫ

Вышывачка вышывала
прекрасны обрусы на стіл
На них
звірята
орнаменты
квіточкы
листкы
якы не выкує коваль
не выріже рїзбарь
Таков красов
горїла її тварь

ВАНДРАК

Каждый в жыті
свої коляї має
і де ведуть
нихто не знає
Крижоваткы
семафоры
шырокы дорогы
Якый напрям выбрати собі
І так недобрї
і так
Де ведуть ёго дорогы
і сам не знає
вандрак

КОНЦЕРТ

Громы
блескы
і вітор
грають свої кантаты
Такый концерт
в лїтї
в Карпатах
Женять ся чорти
Притихне
Діріґент Перун
змореный
залїзе спати
На сцену
сонечко выйде
на лучах гарфы
буде грати
такы концерты
в Карпатах

РИМОВАНЯ

В Римі не римують
не мушу і я
Я довго глядав римы
на нашу любов
і не нашов
Глядав на слово
ласка
аж смішно з того
Я нашов слово
маска
бо таке ціле наше жытя

АЖ СЕРДЦЕ ЗАБОЛИТЬ

Співанка
і студничок
і потічок
і ріка
Нахыль ся над них
Послухай їх
і тихо
і плач
і сміх
Співанка
колыска
колись заскрипить
спів матери чую
аж сердце заболить
Люблю такы болї
їх співанка гоїть

ТАКЫЙ ДЕНЬ

Хмураный
захмареный день
Од рана
сїдать на плечі
тяжоба така
як брыла
на якій мати лахы прала
Скоро прилетить
вітор шаленота
Сонце одомкне
замкнуты лучі
Пропаде
хмуравый
захмареный день
КРАСА

ПОЕЗІЯ

З поезіов я звязаный
як повереслом сніп
Люблю її
як свіжый хлїб
Спутаный
як на паствиску конї
жебы ся не розышли
Прибитый
як бляха на стрїсї
жебы не текло
Залюбеный до віршів
коли чую пекло
з поезіов лїпше

КОНЯРЇ

Ці росте іщі бучок
де під конарями ёго
конярї
коло огня
ватры
росповідали
пригоды
страшны
і смішны
Піду з нима і завтра
послухати їх правды

ДЗВОНЫ

Сердце дзвона росколышу
Найстрашнїше над селом
тихо заглушу
Колись ту вісїли три
З єдного дзвона
кулї до канона
другый недавно продали
а третїй
найменшый
задзвоню тым
але не можу
одпусть мі Боже
тым дзвонять лем мертвым

БАЛАМУТА

А як настане баламута
Не поможе перстінь златый
Не поможе клямбра
ани кіньскы пута
Любов головнёв не запалиш
На каяня часу не є
терьпкость не насолоду пєме
Твою манїру тяжко змінити
Хоць і без ласкы
        і в клопотах
хочу дакус іщі пожыти

ЛИПЫ

Кілько їм гадаш?
Не барз підросли
Шырокы як невісты грубы
Може прадїдо
а може дїдо їх садив
Десяткы років
а така любов
Може од меду
три липы
ід собі прилипли

ҐАЗДОРАНЬ

Стоїш під Ґаздоранёв
голову двигаш до небес
Не одлїтають дикы гускы
не чути їх ґрявчаня
Людьскый плач і нарїканя
Одходять з хыжкы
свого обыстя
спід Ґаздорани
Хто загоїть ґаздыни
ґаздови раны?

ПОВІРЬ МІ

Як довго мож
не дыхати
і вытримати під водов?
Під хыжов
в морозах стояти
чекати на свою любов?
Пережыєш
без їдла на гостинї
без воды в пустынї
Повірь мі
без ласкы загынеш

СЛОВО

Кажде слово
свою фарбу має
свою мелодію
поезія з них збудована
Выберай їх
як на цокель каміня
на стріху гряды кресаны
шындлї на дах
В такій хатї
радость спати
Зберай слова
злож до ракашів
выбереш їх до рядків
Кажде слово
свою силу має

ДАВНО

Я так давно
тебе не відїв
твій голос давно не чув
і воздух давно не дыхав
Вже так давно
валалику мій
моє село

ПЛЯЦ

І я бы хотїв
в музею вісїти
Може там
або ту на тім місцї
Не найде ся пляц
дость конарїв на грушцї

БОЦАНЫ

Од народжіня
першых кроків
першых років
громадять ся згадкы на копу
Процїджую їх через долонї
Підперам голову ними
І чекам коли на комині
дзёбками
молотками
одклеплють мої рокы боцаны
Скоро рано
крылцями затрепали
одлетїли
Порожнї гнїзда
Почекам
коли вернуть ся назад

ЗНАЄМЕ

Знаєме хто
знаєме коли
знаєме чом
вышли нанивоч
мозолї предків
Церьков звалена
копа каміня
бурян
коприва
Вышло наяво
в тім палцї має діавол

ХТО Я

Я не пиявый папірь
не можу выпити ненавість
Я не пензель
не перемалюю
надщербену любов
І не біґляйз
на сердцю
не вырівнам фалды
Може я варташ
дозерам коли влак
як свищ засвистить
на станічцї в Стащінї
Ты од мене часто хотїла утечі
Одышла
Єдиным поглядом
джмурькнутём ока
дотыком єдиным
поцїлунком
моє сердце взяла
Не вертать ся назад
а така тріскуча зима
на коляях
проклятя

СЇНОКОСЫ

Над Кычарков горить
То сонце протерло очі
Лучами коле плечі
Вставайте косарї
Наклепаны осы на плечі
Такы рана
ниґде не зажыю мамо
А так ня кортить
взяти на плечі косу
перейти росов
слїдами косарїв
Прийдеш і ты
розбити валкы?

ОСЇНЬ

Розмішує фарбы на палетї
Перемалёвати хоче світ
З листя стелить постіль
Потїха про очі
А я не маю помістя
Хочу
не хочу
до постелї осенї
мушу лячі
А ты бы їй
радость не зробила?

СЛЇПА УЛІЧКА

Хочу найти значкы
до сердця твого
Де рівно йти
де одбочіти
і як скоро
дойти до ціля свого
Находжу лем єдну
сліпу улічку

ПОЕТови М. Н.

Так ся зломило
над поетом перо
і сердце над раном
Хтось зачеряв
день з ночов
Поет одышов
Чую ся
як на колї в полю
Сам

СОН

Когуты над раном
тихо розбудили
Молга
як сива рянда над селом
Хочу облача втворити
може тя увіджу
Крічу
Не ходь боса
на траві роса
можеш ся змочіти
Протерам очі
Буджу ся із сна
Ты спиш як дітина мала

ГЛУХЫЙ ДЗВІНОК

Одыйду од тебе
може навікы
не можу найти лїк
на нашы конфлікты
Роздумую нераз
терезво
я хотїв гайкати тебе
як вітор березу
Од нещастя
не можу спати
Нелоґічна любов
Я раненый невіров
хоць не тече кров
Затихла мелодія уст
В любови не видно кыпіня
Темнїє світ
трапіня
Я не одходжу
плоты не городжу
Одходиш ты
а то нефер
на колесках куфер
Дзвінок на дверях буде
довго глухый

ДОРОГА ПРИЙДИЙ

На старость
велика старость
Душа тріск
Сердце праск
То не фіґель
не біціґель
Не мож надути їх
заліпити
Сердце заціліть любов
душу
ласкавый ангел крылом
руков твоёв
Нестерпны болї
вилами колють
Огень
огнї
До мене пряма дорóга
Дорогá прийдий

ДУМКЫ ГОЛÓВНІ

Думкы іщі любовны
Сердце як дзвін бє
Коли спомяну
твої очі
терном коле
червена ружа
Ножом душу
думка ріже
І так
думкы любовны
загорять часом
головнёв

НЕ БІЙ СЯ

Росколысаный день
Колыска
Приджмурюю очі
спати ся хоче
До моїх снів вкроч
розболоч ся
розболоч
Твоє тїло
як угликы в пецу
положу го до травы
студеной росы
Не бій ся
зберають ся домів косарї

СУСЇДОВИ

Сусїдови
запалюють свічкы
світять
горять
Молга очі прикрыла
До сердця
проклята смерть
топоря затяла
Голос дзвонів затих
Я так хотїв
словом
перешмарити із сусїдом
пару слов
І не встиг
Свічку запалюю в ночі
На душі тяжоба
ледяных криг

МІРОСЛАВА

МІРОСЛАВА
Міджі нами быв все
МІР
Памятам тебе школярьку
до красы ты
РОСЛА
Водити тебе за руку
то была радость
СЛАВА
Мірослава
Штудентков
тебе я не стрїчав
Із мого сердця текла
ЛАВА
МІРОСЛАВА

РАДЫ ПРЕДКІВ

Шапку на стіл не кладь
кыртіцї розрыють
загородку і сад
Сидиш
не кывай ногами
дзвониш чортам
з рогами
Мотузком не путай
свої ногы
говорили таке
із родины хтось умре
Коли сниють ся
недобры
сны страшны
сорочку нарубы
переверний
Дотримую єдну раду
про мене є над злато
Покы буду дыхати
жыти
на предків не забыти

ІНШПІРАЦІЯ ПІД СТРЇХОВ

Мы так потихонькы крачали
і вітор не задув
шепот листків не было чути
і потічок застыв
Што за чудачіна
падать доджік
манна
змочіть плечі твої
коліна
Прихыль ся зо мнов
під стрїху
Не буде нас чути
Стїна не прозрадить
іншпірацію на любов
Пташкы в гнїздах
не прозрадять

ЗБУРЯНЫ ГНЇЗДА

Не буряйте
ластівкам гнїзда
Прилетять
де будуть сидїти
де вылягнуть ся дїти?
Новы гнїздочка робити
задовго
біда
Збуряли і нашы
збуряли нам
Треба терпіти

ШУМНЫ РАНА НЕ БОЛЯЧІ РАНЫ

Сїры молгы
сїдають на село
Скоро пропадуть
Споза хмары
Сонечко вылїзе
як павук із шпары
лучами полоскоче нас
День має всякы подобы
так было і є в природї
так є і в нашім жытї
В жытї
найдеме десь куколь
і всякый бурян
перейде ніч
потемря
і буде
велё
велё
шумных ран
не болячіх ран

СНЫ І МУКЫ

І плач
і сміх
не грїх
    Без хлїба біда
    і кров не вода
    Коли я з тобов
    любов
    слобода
Мій край
і май
і рай
Мій валал
хтось прокляв
Высокы букы
шырокы лукы
теперь лем сны і мукы

НАШЫ ОЧІ

Я тебе віджу
твоїми очами
Ты мене своїми
Ходиш як пава
по парку
Пасія на тебе позерати
Бісїда твоя – спів
І снагу маєш розознати
од ласкы гнїв
А я зарытый
до своїх віршів

ДОБРОТА

Скоса позераш на мене
Ты наїв ся колись бобу
гороху
фасолї?
Покоштовав
ярчану кашу
ярчаный хлїб?
Хлипав левеш
росолянку?
Перехылив горня вару?
Лупив буквіцї
сонячнїцї?
То не было жыворїня
і не была жоброта
Єдным словом
д о б р о т а

ІРОНІЯ

Я не запохыбовав
ани раз
Маю і доказ
выклюла ся із тебе
княгыня
В брокаті вертка
Каждый детайл
снага
І деколт
одвага
То не вымысел
слова
канонада
Не хочу тя звезти
Уважую
не люб мене
не люб
Іронія в тім
я книголюб

НАША ЛЮБОВ

Я не гнївник
і не грїшник
Захрипли мої голосівкы
то не крик
Домочі ся хочу правды
Не хочу мучіти ся
Невинник я
і не дикун
Властно
Юрко Харитун
Ты не прияла мою квітку
думала осет
Наша любов
оцет

ГОДИНКА

В сторічній годинці
пересыпує ся пісок
Не чути тік-так
пісок падать
як водопад
мілкый як мука́
про мене му́ка
перевертати не буду
годинку
кажду годину
коли на стїнї такы
што час указують
цайґрами самы

ШТО Я ЛЮБЛЮ

Люблю гусель голос
і коли скриплять
Звук бубнів люблю
хоць пукають уха
На образах мазанины
очі не терплять
І твої палцї од глины
Твій ротик
солодкы малины

СПІВАЙ

Люблю твій
ренесанчный усмів
Ґотічный сміх
Якый твій плач
я чув лем спів
Усмівай ся на мене
з мене не смій ся
Не плач
Співай

ЧУДНЫ СНЫ

Менї приснив ся Ное
Колумбус
і Робінзон Крузо
і Немо
Чудны сны
на нашій преградї
понукують менї
величезны дары
Арху
шыфу
понорку
човен
і лодь
Кричу
На што мі будуть
Захоронити свій народ

ҐРАМАТІКА

Нашы ПРЕДКЫ
Назывникы
МУДРЇШЫ як мы
Придавникы
Свої ДВІ рукы
Чісловникы
Не жалїли про НАС
Містоназывникы
Не ЖАЛЇЛИ слова
Часослова
ОДДАВНА были такы
ЁЙ ЯЙ ЮЙ
не было чути таке слово
Чутєслово

СНЇГУЛЯК

Свіжый снїг
Накачали ґуль
і лїплять снїгуляка
Угликы
очі
морковча
ніс
шапка
горнець
рукы
мітлы березовы
Знали волося
зробити з клоча
Із ґероків дїтём
цомплї вісїли
і было весело

СПІВЫ

В суботу
было чути співы
парібків і молодіць
з вечера
до рана
За роботу
грабачкам
кісцям
на душах гоїли раны
Покошены
голы поля
над ними
лем пів місяця
по селї
озывають ся
співы
Парібци і молодіцї
ключом співучім
одмыкають
наповнюють ласков душы

ХОВЗАНКА

Забетоновали леды ріку
Лавкы із скла
і місткы
Ховзанкы довгы
і хто далше
в старых боканчах долетить
Ніч сїдать на стріхы
Ниґде не найдеш таку потїху
як в зимі на ледї
на снїгу

ОДВДЯЧАТЬ СЯ СПІВОМ

Шелестять
осїннї листкы
Чвірiканя вороблїв
Ґрявчаня ворон
віщують зиму
На яблони
маленькы ябчата вісять
В холодны днї
про пташкы голодны
потрава
Жменьку ярцю
        жыта
можуть пережыти
Поправдї
І вірю
в яри і в лїтї
одвдячать ся
співом

СТРЇЧА РОДАКІВ

Співанкы того лїта
долинов летїли
понад гать до Звалы
Зайду на гріб дїда
квіткы положыти
Де церьков стояла
пригадують скалы
І я стою скаменїтый
жалями прибитый
під криж
Мене погляд потїшыв
на берегы
лїсы
Лукы заросли
Помалы
за родаками
тягну ся до Звалы

ТВІЙ РІТМ

І стїны нашы
постіль наша
і стіл наш
лем рітм твій
без рітму
Беззвіздны ночі
не мають тїнь
Де ся находжу
не знаю
Блуджу

ГОДИНКА

Піскову годинку розобю
Сто раз до дня переверташ
і чекаш
коли прийде твоя година
Сонячну зроблю
зась хмары
        ніч і тма
не увіджу
як приходить моя година
Лїпше буде без них
іщі сердце маю
Мою зозульку
Як прийде моя година
закукать

КЛЕОПАТРА

На твоїй шыї
златы ланцочкы
сердечко злате
на палцёх тыж
перстенї такы
Заушнічкы
в них світять
дві перлы морьскы
Така вычачана
лем Клеопатра была
Послухай правды кус
забудь на ласку нашу
коло тебе я раб Спартакус

ЛЮБЛЮ

Я тебе люблю
як голубку голуб
Ты мене
приголуб
люб

БЛЇДЫЙ МІСЯЦЬ

Ніч
Люде сплять
Уха повны тиха
Часом десь пес забреше
і потічкы дзюрчать
спустив ся місяць низко
зазерать через облача
одкрый перину
няй тя видить
подумать же ты плачеш
І він ся хоче потїшыти
відїти таку красу
Занедовго блїдый цофне
міджі звізды
отару свою

ПОЧЕКАЙ НА ВІТОР

За білого дня
під орїхом
битанґа вітор несміло
вертить ся
крутить ся як мотовило
Зведавый
кому
і о чім пишу
Залїплю копертку
він однесе її
Прочітай пісемко собі
Ёму повідж
няй ся не шалить
і не двигать
курту сукеньку тобі

ОЧІ

Нераз
на властны очі я відів
на чістинці сернята
як бігали за мамов
Зберати грибы до лах
сорочок
теплак
Рыбы
ракы у вырах
Купати ся голы дївчата
Голубити ся молодята
Теперь очі лем на плач

ВЕЛИКЫЙ ВІЗ

На небі
Великый віз
Колеса
і левчі із звізд
На возї дость місць
На драбины деревяны
сїдають Циґани
везуть ся до небес
І я на дышель сїдам
з Циґанков молодов
летиме понад поля
лукы
віщіть мі із рукы
же мушу звінчати ся з нёв
Зломила ся драбина
Буджу ся із сна
Із тількох звізд
зроблю Малый віз

НА ВИНЇ ЛУЧІ

Джмурькаш
Кліпкаш на мене
Стою як стовп соленый
і тварь заливать пот
Натягую руку
Дотулити ся тя хочу
По челї маранґлї лїзуть
Сыпле ся з нёго
пісок
полова
Грызуть
Джмурькаш
Кліпкаш не на мене
То лем сонця лучі
лоскотять твої очі

ОСТРЫ СЛОВА

З дупла вылетить сова
Із сомара сомарина
З вола воловина
З тебе вылетїло тілько слов
острых як брытов
Не видиш кров?

ТОБІ ТРЕБА

На ногы ногавіцї
На рукы рукавіцї
На твій ніс
носовку
Зубадла на зубы
а на рот
        колодку

ЯК

Приголуб ня
як голуб ку тобі сяду
Як дзвін ня росколыш
і я тя поколышу
Руку на ня полож
і я тя погладжу
Як орїх ня роскусь
нове зеренце засаджу

ЧЕКАНЯ

Чекати на фраїрку
то як на смерть
не знати коли прийде
Смерть обіцянкы не дає
а ты дала
не пришла
Раз прийдеш
не знаю ці даш

КРАСА НОЧНЫХ НЕБЕС

Понад Цовту
зносены ногы волочу
і так затягну свою новту
Красу неба
найліпше видно в ночі
тогды і спати не треба
Червеный місяць
над хыжов нашов
Коло нёго танцюють
звіздочкы найкрасшы
Може злетиш і ты
Почекам коло плота
Маю смак
на солодкый твій ротик

МІЙ КАЖДЫЙ ВІРШ
МУСИТЬ СЯ
ТВЕРДОВ
НЕКОМПРОМІСНОВ
ЦЕНЗУРОВ
П Е Р Е Д Р А Т И
ЯКУ РОБИТЬ
МАТИ

ПОЛЯ ДЫМЛЯТЬ

Осїння хвіля
Дым быля
бандурчіня
лоскоче попід ніс
Такый пах
бандурочок печеных
мене занїс
до нашой долины
Хтось фінджу масла принїс
кантя цмору
прікного сыра
В осїннїй час
дымлять поля
душа ожывать

ЯК?

Яка прічіна
же ліс дичавина
не перейде ним серняк
Як маю ходити я?
Робиш з мене оліня

ЯК ПРИЙДЕ ЧАС

Як прийде час одыйти
зохаб на столї за собов
погужваный папірь
але не чістый
Пишу
Пришов час
Одходжу
На моїм столї
пару рядків
без римів
Чітайте їх
Я віршы так любив
як першу фраїрку
Може вас потїшать
бо другы не напишу

БІЦІҐЕЛЬ

Під плотом біціґель
Може хтось одшмарив
а може забыв
Добрый рам
кормань
сидиско
і колеса
лем без душы
Я душу іщі маю
Роблю крокы
по старых ступляях

МОЇ СНЫ

Моїм сном не было
дївочку образок
ікону мати
же завішу на стїну
і буду позерати
Моїм сном
не была краса
парада
на лічках помада
Такых была громада
Єдного дня
усміхнуло ся щастя
Я дївочку нашов
із добрым сердцём
приємнов душов

СТРОСКОТАНЕЦЬ

Нас Бог не обдарив
океаном
В потічках были ракы
а в ріках пару рыб
То не море
не зроблю з них вечерю
Чую ся як строскотанець
Бескидом блуджу
в безлюднім краю
Мій човник на краю
діравый
То не море
не океан
Проклята гать

НА МОЇЙ ДОРОЗЇ ГАТЬ

Тебе сердце болїло
за Лемковинов
Мене трапить
стариньска долина
Ты вернув ся назад
лем я не можу
на дорозї гать
Щастя іщі маю
перед собов букварь
співанкы
приповідкы
молитвы ожыли
до сердець летять
хоць часом по грудях
смыкне ся і гад

СЛОВАМИ МУЗИКАНТА

Помалым кроком
анданте
входжу до села
де я довго не быв
Менї з того
андантіно кон долоре
смутно
Стримую ся
состенуто
вогкых слов
послухати хочу
модерато парландо
бісїдливых людей
Записати співанку
маєстосо
любовну парадну
і вложыти як перлу до гусель
Розгоднї
різолуто
і алеґро
скоро вернути ся ту
уже чую
спів кросен
і кудель

ЧУЮ ГОЛОС

Гуслї
до сердця дверцї отворили
Нотовым ключом
мене там замкли
Озывать ся
годинкы битя
не тік-так
не тік-так
чую голос
люблю тя
люблю тя

ЗИМА НЕСТРАШНА

Зима не страх
морозы нестрашны
і без кожуха
на порозї постою
Отвориш
вірю
потихы двері
як студїнь
втягну ся ку тобі
Два клатикы буковы
зогріють
дві нашы тїла
Зима нестрашна
є ту іщі перина

КЛЮЧІ

Коли присниє ся сон
двараз
тот самый
вірьте ёму
Людей выгнали
другыраз
із своїх сел
Не вернули ся назад
Теперь
своє жытя
одмірюють жалём
од народжіня по смерть
Што їх тягне
притягує
до своїх гнїзд?
Што їх мучіть?
Під порогом своїх хыжочок
забыли ключі

х х х

Я буду чорный кавей
солодкый цукерь ты
Ростопиш ся
Будеш ріков каламутнов
на своїм човні
не утоплю ся
Будеш мені
женов вірнов
поцїлую тя

ПІД БЕРЕГОМ

Здалека
вітор листя несе
Із бучків
берез
і вільх
під берегом
мягоньку стелить постіль
Дай руку мені
доволь
лем малу хвілю
поваляти ся в нїй
Не забудеш
Така осїнь
скоро не буде

НА ВИНЇ МІТЛА

Пісок
болото
снїг
На них
мож роспознати слїды
звірины і птаства
У ночі хтось перешов
попід хыжу нашу
Было чути
під ногами снїг скрипів
А рано мати
снїг одмела
замела слїды
на винї мітла

ДОБРЇ ЖЕ ЛЕМ СНЫ

Свій хотарь не знати
заблудити в нїм
то блуд
Каждый пішник
я перебродив
пив воду із студників
Зосмішненый
сам перед собов
споченый
звогнутый
я зосмутнїв
Несу вычіток зайду
пішник не найду
Дивны сны
добрї же лем сны

НЕ ХОДЬ КОЛИ ПАДАТЬ ДОДЖ

Двері отварям
де покій находжу
Одмыкам дверці
на сердцю
До сонця
двигам рукы
Тїшу ся із каждого дня
што прийде
Із каждого дня
коли прийдеш ты
Люблю тя
не маєш понятя
Не ходь
коли падать додж
буду терпнути
терпіти
як будеш
зболо́чена
зболоче́на

СПІВАЧКА А. С.

Говорять
хто в церькви співать
молить ся двараз
Знаю таку людину
Богом створену
співачку Анну
Її спів
із сердець
жалї выганять і гнїв
А кілько наливать любови
у церьковцї святій
Ангельскый голос
під іконостасом
гладить нашы душы

ВОДА І СНЫ

Вода може
огень загасити
Не загасить любов
Вода може
корыто наповнити
буду плавати за нёв
Часто плавам у снах
Рано встану
як дїтина з колыскы мала
Колись плавам
топлю ся
на дно тягне прокляте скаля
Приємны сны
Коли ходиш коло воды ты
у цїлій своїй красї

МАТЕРИНЬСКЫ СЛОВА

Пыха то хворота
Но быти пышный же з вашого рота
выходять
як пташкы з гнїзда
нашы
материньскы слова
КРАСОТА

АРОМА

Покы жыю
І рукы мі служать
Поставлю собі пец
якый мы
в старій хыжоньці мали
Росколю клец
Підпалю
То буде пах
арома
од налистників
по цілім домі

НЕ МІРЯМ РОКЫ

Свої рокы
не мірям на крокы
На мілї не знаю
Єден крижик
десять років
На плечах
шість маю
Не тяжкы
можу іщі лїтати
Люблять ся мі
любовны сны
можу писати

x x x

Моїм еліксіром
быв
і буде
воздух
і вода
під Бескидом

ЧУДАЦЬКЫЙ СВІТ

Твої ногы
ногы серны
а я серняк
Червены воргы
я рак
Кліїпайкы
чорны очі
я коминарь
Волося клоча
буду і ткач
Курта біла сукенька
здалека світить
міням ся на вітор

ЗБІРКЫ

Оддавна маю
збіркы
колекції
знамок
мінц
поглядніць
Моталїв не маю
мої лїтають
Докінчую
іщі збірку
фотоґрафій фраїрок
Може рівноцїнна
збіркам поезій буде

ЛЕМ У СНЇ

Помирити ся хочу з вами
хочу мір
а не муры
і не плоты
обгороджены
колячіми дротами
Начасї
покорити ся
вашій красї
Яке щастя
што лем у снї

ТОМУ ВІРЮ

І силов слонів
не вырву клин
што сердце росколов
По довгім часї
силнов віров
а тому вірю
я нашов любов
Із своїх снів
не выжену
жену
з якой я спянів

СТРАХ

Ягнята боять ся вовків
курятка орлів
а люде
поглядів до глядил
До рїкы позерай
до її кругів
ростягнуть твою
погужвану тварь
Забудеш на страх

ТЯЖОБА

Прийде і такый час
коли тяжоба
скалов стане
На валал спомянь
хыжку деревяну
може валькову
муровану
і лавочку під нёв
Посидь
В думках побігай
хотарём
пішниками
Тяжоба перком стане

КУРТЫ СТИШКЫ

Ходжу
своїми стежками
Роздумую довго
над стишками
І фурт
выходять курты

КРАСА

Як не любити
квіткы на луці
і не принести єдну фраїрці
Несу букеты
Твій солодкый ротик
над златы дукаты
І коли лука гола
краса
Краса коли і ты така

ПРИЄМНА ДОРОГА

У снах іду пішником
попід Ялову
Із Стащіна
коляями до Снины
Дорога довга
приємна
як люде стариньской долины
Приємны сны

ПО ЗВАДЇ ЗРАДА

Слїджу
за наслїдками зрады
Озывать ся сумлїня
сычанём
кусанём гадів
Мізерны ночі
спаскуджены рана
гороровы драмы
Розъятрены раны
тяжко загоїти
По звадї зраду
треба пережыти

ҐАЗДА І Я

Запряжу перо до писаня
як на перелозї ґазда
до ораня коня
Тейкы
борозды
пописаны
поораны
Пригорщі слов
жменька зерна
Я гордый на своє перо
як ґазда на коня

АМОРОЗО

Не змінить ся твоя натура
не буду слухати
вымолочены слова
Не буду просити на колїнах
Свій словник
мусиш змінити
і доповнити
любезным словом
А м о р о з о
бо твої слова морозять

ВОЙНА

Война
война войновата
ты-сь вшыткому виновата
гей
гей виновата
Дукля
сердце пукать
Зато ненавіджу
кров і раны
пушкы
збранї
Споминам дїда мого
од войны жыв без ногы
Проклятя
таке жытя
Співанка в хыжи
на дворї і в полю
болї гоїла
Война
война войновата

УЗКА БЛЮЗКА

Свербегузкы
округлы
червены
зберам на чай
Пригадують
твою блюзку узку
ротик червеный
округлы бокы
Думками перебігли
паробоцькы рокы
Тепленькый
солодкый чай
бодай
правда была
кобы коло мене ты сидїла
Зберам свербегузкы
і ґомбічкы із блюзкы

ВЫЗНАНЯ

На тото місце
посидїти ходжу
перегортати в думках
Балансую міджі
приємными
і брыдкыми
Любезны тїшать душу
паскудны грызуть
як тупа коса траву
Не таю
честне слово
де вызнав я тобі любов
гущавов
дебрёв заросло

ДОВЖАНКА

Нянько бив головов до стіны
Лучів ся із своїм палацом
вальковов хыжчінов
Мати вернула ся назад
шкода на плоті довжанкы
в якій все была сметанка
Теперь буде
на квіткы на ґанку

СКАНЗЕН

Стару деревяну хыжу
соломов прикрыту
памятам як у снї
В сканзенї
в Гуменнім
в Любовнї
можеш правду найти
Музей в каждій хыжчінї
осуд
історія Русинів

КОНОПЛЇ

Кілько роботы
од конопель до сорочкы
і яка парада была
коли мати її шыла
вышывала
Перешли рокы
із конопель прокляты дроґы
із конопель
смерть

МОЖЕ ТЯ СТРЇЧУ

Катовня
Сидїти дома
Через облак
завідїти вороблям
Їх крик
не спів
не крокы
скокы
І до гнїзда
што ластівкы
ліпили штодня
Прикорченый на локтях
через облак
мушу вызерати
ці не увіджу тя
Мучарня
може тя стрїчу
на вечурнї

МОЇ ЗБІРОЧКЫ

ГУСЛЇ З ЯВОРА
выгнали
МОЇ ЖАЛЇ
з душы
Іншпіраціов будуть
МОЇ СНЫ
До роботы
до ораня
хочу перо запрячі
Менї приємна
КРАСА СПІВУ
КРАСА СЛОВА
Їх не выженеш із двора

МАҐІЧНЫ І МАҐНЕТІЧНЫ СЛОВА

На тобі
выпробовати хочу
маґічну силу слов
Ховаш слызы в очах
як мушля перлу
і маю страх
прийде потопа
Якысь час одчекати треба
рїшати тя хочу
як ребус
як складну задачу
Маґічна сила слов
збыточна
Може найду
слова маґнетічны
притягнуть ся ід собі
навічно

І ТЕРЕН ЦВІТЕ

Фарба твоїх лічок
фарба свербегузок
Очі
фарба чорных терок
І палці твої тернина
Слова колячі
Де в тобі найти
якусь насолоду
медовину

ДВІ РЇКЫ

Над селом ріка
на два бокы розляла ся
Течуть дві рікы
Розышли ся
так як мы
Маленькый островчік
Но недалеко під мостом
обяли ся рікы
лем не я і ты

ВОРОЖЫЛЯ

Я вірив ворожылї
Чітала з рукы як з книжкы
Чары на руках перезерала
раз з усмівом на твари
раз із зморщками на челї
Буду щастливым
        богатым
Буду по світї вандровати
В здоровю жыти до смерти
А зморщкы на челї
Не прозрадила менї
І так жыю в надії
же іщі допишу пару віршів

ТАКЫЙ ДЕНЬ

Заплаканый день
Дебрёв не перейдеш
цяпкать за ґалїр
Як звести тя за Млин?
Не тырвай на тім
зима і зима
Выйде сонечко як лопта
розболочеш ся сама

КАРТЫ І ЛАСКА

Хто в картах
щастя має
не має в ласці
Одзнова зачну
карты грати
Колись я грав
програвав
дівчата
вішали ся на шыю
Одзнова зачну карты грати
Касіно
Порожнї кешенї
Образкы чортовы
жыю без любови

ОЖЫВАТЬ МОЯ СТРУЖНІЦЯ

На стары колїна
сїдам під стїну
в думках
споминкы малюю
На гуслях
так довго я не грав
а в їх души
тілько мелодій
сімфоній
мелодрам
Звішую гуслї
з клинця
ожывать моя
Стружніця

ЖРІДЕЛЬЦЕ РЇКЫ

Менї не треба колеса
не треба і крыла
Здоровы мої ногы
походжу по схылах
горбатого села
Выберам пішничок
кривулю
на самый Бескид
Невидно ступляї
невидно слїд
жрідельце находжу
Цірохы рїкы
напю ся із рук воды

ЗИМА

Осїнь тче
вовняны хмары
штрікує
Зима пече
червены уха
лопухы
шапка загрїє
Сонце блисне
сердце стисне
душа радїє
І так одхыль дверї
лїпше буде в коморї

ТРАПІНЯ

Я не глухый
чую літати і мухы
як в жылах тече кров
Од тебе не чути
люблю
любити
любов
Такы слова
не мож забыти
без них не мож і жыти
Терпіти мож
терпіти

РУЖОВЫЙ СВІТ І МОЛГА

Ружовый цвіт
ружовый світ
про тебе
А я в очах
лем молгу маю
коли встаю
коли йду спати
Не судило ся мені
Пеґаса мати
Подаєш мені руку
аж долонь пече
Хтось забив клин
до сердець
Хочеш од мене утечі
як молода кобылка
Постою
Я не жеребець

ТІЛЬКО ЧУДЕС
ОД ЗЕМЛЇ ДО НЕБЕС
ПОХОПИТИ
НЕ МОЖУТЬ ЛЮДЕ

НЕ МОЯ ВИНА

Твоє тїло
в танцю
мотовило
Сукенька понад колїна
крутить ся
доправа
долїва
Не моя вина
тобі хтось налляв вина
Кому танцюєш
дївко біла
Кому росстелюєш перины?

НАШЫ ДОРОГЫ

Розбігли ся
нашы дорогы
і розышли ся
Вітор роздув
ласкы
листкы
Прийде і буря
Підлость не честность
Ваганя не одвага
Любов не смітя
же выметеш на двір
Бляшанка не дзвін
Можеме впасти на колїна
лем не до руїн

ПРАВДА ЦІ СНЫ

Якось ся бою
сниєш ся мені
і коли не сплю
Під стріхов
тихо
Твій голос чую
люблю
люблю
Я може задримав
Сїдаш під грушку
ты довго ту не была
Спорохнявіла лавка
заскрипіла
Лежыш в траві
зеленій перині
Не вставай
прошу тя на колїнах
Не знаю
правда
сны
ці фатаморґана?

МОЄ ГОБІ

Сердце не ґітара
не бринькам по нїм
Урвати ся може струна
Што потім
З ласков є криж
коли роздавати не можеш
і прияти не є од кого
бо хтось скупый
Про мене не є гобі
зберати
знамкы
одзнакы
шкатулкы
В послїднїм часї
і не фраїркы
лем згадкы на них

ОЧІ І НІС

Звыкнути на її очі
я не міг
кололи
І носом крутила
коли я
люблю тя
повів
Правда очі коле
Носом крутять і псы
на ніс сїдають мухы
На очі сїдають сны
В глядилї віджу
я підріс
А наша любов?
смію ся попід ніс

КОНЦЕРТ

Сонечко
уже так не грїє
не пече
Лем вітор із стромів
фаребны листкы
чмовхать
рве
Почекам до лїта
як вылетять
ластівчата з гнїзд
Насолода
послухати концерт
спід стрїх

БРАТ ОРЕЛ

Орел над курятём кружить
Як стрїла летить
стрімголов присяде
пазурами дусить
рве
Коло красавічкы
і я кружу
за руку беру
притисну
погладжу
Не ду́шу
і душу́ не рву
Орле брате
із тебе приклад
не можу брати

ПОТІЧКЫ ПРЕБАЧТЕ

Де ёго сумлїня?
Із поколїня
на поколїня
жыв
жыє
жыти буде наш язык
А він ёго не хоче
Як потічок булькоче
(потічкы пребачте)
Міг нянько
од коваля
купити ковалину
клепати на нїй
ёго язык
він став як болото
      як глина
бо до чуджого привык

ТОБІ

В яри розцвинуть розмарії
В літї принесу малины
Шапку оріїшків в осени
В зимі
прикрый ня перинов

КВІТКЫ ЯК ЛЮДЕ

Як люде змучены
і квіткы
выпрїты
схылены
В їх цвітї
в очах
святояньскы мушкы згасли
По прикрых сухотах
теплый доджік прийде
небесна манна
Яка то пыха
сидїти під стрїхов
відїти танець квіток
не уперати їм
дыхати

СТИНАМ ОСЕТЯ

Своёв мыслёв
выклепанов косов
молотком на бабці
оселков остренов
стинам із себе осетя
По колячках
не будеш ходити
зароснутым пішником

х х х

І світ
не світ
І ты не ты
І я не я
Наша любов
без коріня

x x x

Не ганю дітей
невыхованых
Родічів треба ганити
за выхованя

x x x

Сліпый
не ходить
насліпо
Біла палічка
водить го світом

ПАМЯТАЙ

Невинного кусають псы
але чом ты
загрызла ся до мене
Як кліщ під пазухов
выссаваш мою кров
острым словом
клином
росколюєш любов
Узнай
ріка підмыє берег
не все небо без хмар
і ракеты не долетять на Марс
Коли хочеш
жебы цвила ласка
Памятай
не грызь
і не кусай

МЕНЇ ТАК ХОЧЕ СЯ

Менї так хоче ся
купати
зберати під Борсуков малины
в Пчолиньскім лїсї грибы
Під стрїхов
в пахнячім сїнї спати
глубокым сном
Менї так хоче ся
Не можу
мушу писати
бо в голові думок
як на веретенї ниток

ЧУДО

Ярь
то таке чудо
яке я замолода не зазнав
на стары коліна
пахне медом
Люблю дебрю
пішникы
Не можу вырвати ся із тмы
Жыти не можу
без нашой рікы
Без снів не можу жыти
без Русинів

МОЄ СЕЛО

Менї компас не треба
ниякых мап
як павук трафлю
до свого гнїзда
коли зачую
ёго пах
Зачую пах
старого пеца
коли угликы тлїли
світили
як очі дївочкы
Вірьте
не забуду до смерти

ПРИПОВІДКА

За лїсами
за горами
Може їх сїм было
Од щастя люде не плакали
перловыма слызами

ОБРАЗ

Образ
коли заходить сонце
страчають ся тїнї
Образ
коли збуряли села
стратили ся люде
Розышли ся
Про них найдорожша
была наша
Ціроха ріка
і її вода
Природа
і берег під Бескидом
Про мене згадка
на бабу
дїда
Тот образ нїґда не забуду

ШТО ЗА ЧУДО?

То не чудо
же на світї тілько чуда
же ногы на земли
а голова в небі

РАЗ ВЕРНУ СЯ ТАМ

І березы посивіли
верьбы гнуть ся над ріков
зморщкы на челї потемнїли
не знаю што робить ся зо мнов
Знаю
знаю
як не знати
мій Бескиде
ты мій брате
то робить мій жаль за тобов
Раз верну ся до свого краю
маленьку хыжоньку збудую
Хоць раз до рока
на годину
і там мій брате хоць умру

ТВАРЬ ОСЕНИ

Осїнь свою тварь змінила
Листя під себе постелила
як дїтина спить
лем конарь на старій грушцї
може ї зрїзали над преградов
в моїх ухах
оддавна скрипить

ТРЕБА НЕТРЕБА

Треба
на бісїду думкы выберати
што мають вагу
Не треба
дурацтва трепати
стоять за баґов

СТРЇЧА

Одышли
як скобарчены хробакы
Не обзераючі ся назад
Болїло
Терпіли
На Петра Павла
по довгых роках
ожыла долина
Під Бескидом
бісїды
молитвы
і спів
О рік зась буде
стрїча родаків
Звала нас позвала

МОЯ МЫСЕЛЬ

Мыслёв своёв
выклепанов косов
молотком на бабцї
наостренов
оселков языком
стинам
скошую із себе
осетя
Не будеш ходити
колоти ногы
зароснутым пішником

НУЖДА

Росплакали ся куполы
Позерай на них
як квапкы доджів наспак
Слызы предків
до неба летять
пояснити Всевышнёму хотять
свою нужду
за барвінком квілять
зеленым як надія
што на балконі
в бляшанці вяне

ЛАВОЧКА

Осїнь лавочку малює
фарбами листків
Зима стріблом
Ярь білым шлаєром невісты
В лїтї
ту прийду одпочіти

х х х

Роздробила ся ласка
на мілкый пісок
Колилсь як студня
мурована была
як під селом выр
загаченый скалём
Лем мы не могли
найти її дно

КРЫЛА

Кобы я міг
десь найти
купити
роздобыти крыла
прибю собі
і тобі до тїла
Будеме лїтати
як моталї
Увидиш яка то краса
Лем маю страх
же не прилетиш назад
Як в домі
жыти самому?

КАЛАМУТНА ВОДА

Слижа тяжко їмити
він як слиз
Я тримав ёго в руках
шмыкнув
пропав
Під скалов
сміє ся з мене
І ты слизка
выховзла-сь ся нераз
Де плаваш
місце позначу
скочіш на гачок
В тім біда
каламутна вода

ПІД ВІНЦЁМ

Під вінцём лїсів
берегів
де я ся народив
заплавило море
заплавила вода
Я з того хворый
Як позберати
перлы на днї
як кости предків найти
Заплавило море
заплавила вода
Велика шкода
Під вінцём
лїсів і берегів
де я ся народив
хочу
і ходжу
напити ся воды

ЛЕМ МЕНЇ СВІТЬ

Одходиш
Знаю раз вернеш ся назад
як пташка до гнїзда
І сонце заходить
Єдного рана впаде
послїдня звізда
на мою долонь
Од звіздного пороху
повтерам цїлу її
Положу на стіл
Лем менї світь

САД

Здичавіли в садї стромы
Нихто не підстриже їх
як реґрутів
Высыхають конарї
а так хотять родити
Під грушков лавочку
хробакы грызуть
І я бы хотїв
взяти до рук
дві дулї твої
Загрызти ся до них

КАМІНЬ

Не хоцьякый
до рукы возьму камінь
Скаля волочу
з нашого хотаря
Кажду брылку
мою фраїрку
погладжу
А брыла
аж кров в жылах застыла
як невіста молода
на нїй лахы мати прала
Єден камінь сохраняю
Положте на ня
Амінь
Но криж поставте деревяный
Раз із своїх віршів
буду пяный

МОЖ

Мож грызти і без зубів
За пазухов ховати гада
В сердцю скалу мати
Языком плескати
як корбачом
На голові коликы кресати
І носом рыти
Лем не мож
    не мож кривды
што на нас надїли
    як снопы
    на колы
        забыти

ВЫ МЕНЕ ЗНАЛИ

Мене знали
нашы верьхы
знали і долины
а я їх зохабив
Може жаліє за мнов бучок
на якім я сидів
і свій світ відів
Непокошена лучка на Шутаку
потічок раків
ріка рыб
і студник за Гатёв
якый я чістив
Вы мене знали
може не забыли
а я вас зохабив

НА СЕРДЦЮ МИЛО
КОЛИ ПРИСНИЄ СЯ
ПІД ЧІСТЫМ НЕБОМ
ГНЇЗДО-СЕЛО

ПРИПОВІДКЫ

Ожывають приповідкы
сусїдкы
і бабкы
Мы їх слухали
із ротом отвореным
Не заскрипів столець
лавка не заскрипіла
лем заморозкы бігали по тїлї
В хыжоньцї тепленькій
через мале облача
было чути аж на двір
і плач
і сміх
і спів

СТРУНЫ

Менї не грайте веселы мотівы
веселости я доста зазнав
На старость смутну новту грайте
жебы ся смык не урвав
Послухам
Посмучу
В своїх жалях ся поскручам
як їжак
Десь грушочкы солодкы
як были твої
Може попраскають струны
то грайте на єдній

x x x

В твоїм тілї
тепло
і горїло
таке я в лїтї не зажыв
Теперь лем згадка
Груда леду
на моїх грудях лежыть

ТРЕБА СОНЦЮ
ПРИРОДЇ
РОЗУМІТИ
В СІМБІОЗЇ З НИМИ
ЖЫТИ

ДРАБИНА ДО НЕБА

Менї не треба
драбину до неба
вылїзу там сам
У снї павуків попрошу
няй выплетуть мотуз
Потім не злїзу
може ся урвати
Хоцьлем увіджу
нашу планету
по якій ходиш ты
Не будь ужалощена
на винї
павукы

Я НЕ ЇЖАК

Тобі принесу
повны пригорщі малин
з нашой долины
Я не їжак
што зберать ябка
на колячкы і носить їжачісї
Не поколю тя
не бій ся

КВІТЧАНЫ СЛОВА

Вылїтують пчолкы
На квіточкы сїдають
За пазухы
тохманять пель
В уликах
солодкого меду буде
як нашых слов

БУЧКЫ ПІД БЕСКИДОМ

У квапці росы
море
В піску
горы
А в трісках
бучкы під Бескидом
зрїзаны до пня
Лем в поцїлунку
ласка
на цїле жытя

???

Хочу знати
ці буде кажда мати
за 50 років
свої дїткы называти
Бобруночкы
Соколикы
Медикы
Квіточкы?
Без тых слов дїтина
як без цвіту калина

РЇКА

Страх з рікы не маю
же підмывать берегы
же взяла мосты гомбалкы
же однесла
рыбы
ракы
єдиный страх маю
же выгнала людей

ПОДЯКОВАНЯ

Дякуючі церьковцям
духновічам
Наше слово
молитвы і співы
пережыли
Родічам дякуючі
тым словом
нас кормили
пестили
Мы пережыли
Іщі ся колыше
колыска наша
Милый Боже
Робиме хыбы
Просиме тя
не допусть загыбель

ВОЙНА

Довго споминам
на свою бабу
яку замолода
оддали за діда
Не было дня
молила ся за щастя
за покій в душах
Куля не минула діда
Де криж ёго стоїть
не знати
Война проклята!

ПОКЛОН

Є край
де близко себе стоять
Бескид і Ґаздорань
Выйдеме там
Зажыєме
любов і благодать
Мы уже близко
Кланяєме ся їм
    низонько
    низко

РІК 2011

Я Русином буду
жыв єм під Бескидом
доджік ня выкупав
выколысав вітор
Два тісяч єденадцятый рік
Люде
кілько нас буде?
Обернути ся у другый бік
ганьба і сміх
ганьбити ся будеме мы
сміяти ся другы
2011 рік
сповнять ся нашы сны
памятайме Русины

НАШЕ СЛОВО

Наше слово
вросло до мого сердця
до моёй душы глубоко
Не є силы вырвати ёго
Люблю ёго як хлїб
як воду із студника
Без того жыти не мож

МІЙ ЖЫВОТ

Жывот часто
кривуля
цибуля
і хрін
В моїй долині
быв ягодков
малинов
Мене і стерня
        і терня
не кололи
Теперь ся чую
як на трепеті листкы

СОНЕЧКО

Яка то красота
завчасу рана
відїти
як споза лїса выходить
злата ґомбічка
колеско злате
злата коруна
сонечко
Першы ёго лучі
погладять нас
так як гладить
мати дїтину

ДЗВІН

Дотеперь чую
нашых дзвонів голос
єден із них
роздерать мою душу
часто в ночі
маленькый дзвоник
што дзвонив мертвым

x x x

Ліпшый не буду
Русиньска кров не вода
Коли і сліпый буду
буду і глухый
не забуду
свій край
свою груду
сорочку конопляну
Ліпшый не буду
Покы утримам перо в руці
про Русинів
писати буду

СПОМИНКЫ

На столї іщі тинту маю
Росшкірене перо
Споминкы
на першы буквы
на першы слова
Тогды на розум прийде
учітелька моя
Написаны рядкы ожывають
як природа на ярь
Попороты слова
часто сшывам
тонкыма нитками думками
Недайбоже россыплють ся
і хтось їх прибродить

ПРОТИ ГНЇВУ БОЮЮ

По довгых роках
мій гнїв в грудёх заспав
може задримав
може ся збудить
бодай пропав
З ним жыти
як з чортом на плечах
Кілько мук
трапіня
по ночах я мав
Теперь проти нёму
поезіов боюю

МОЇ СТИШКЫ

Не люблять ся вам
мої віршы
стишкы?
Суть можности такы
Іщі раз їх прочітати
може штось
наліпить ся на вас
Не йдуть на смак?
Не вышмарьте на смітя
може когось потїшать
Треба їх подаровати

ОБСЯГ

РУСИНЬСКЕ СЛОВО ПАХНЕ ХЛЇБОМ СВІЖЫМ ЯК ВОЗДУХ БЕСКИДОМ

ФОТОҐРАФІЯ 5
ДАЙ СЛОВАМ КРЫЛА 6
ВДЯЧНОСТЬ 8
ФАРБА СЛЫЗ 9
КАЖДЫЙ МАЄ НАД СОБОВ 10
РЕЦЕПТ 11
НАША ЦЕРЬКОВКА 12
ЯК ПРИЙДЕ ЯРЬ 13
ВІРЬ МІ 14
ПРИЙТИ НЕ МОГЛА 15
Я НЕ БУМЕРАНҐ 16
ПАРАДЁШЫ 17
МЛИНЕЦЬ 18
ТЕХНІКА 19
ЛІБРЕТО І РАПСОДІЯ 20
КОНТУРЫ ТВОГО ТЇЛА 21
ГРУЩАНКА 22
ТОБІ 23
СУСЇД 24
КОРАВЫ ДНЇ 25
ЧУДНА ОСЇНЬ 26
МОЖЕ ПОВІРИТЕ 27
ЧОЛОВІКА СЛОВО ПОТЇШЫТЬ 28
ЩАСТЯ 29
РЕЦЕПТ 30
ҐОМБІЧКЫ 31
ДЫРҐАНЯ 32
РЇКУ І РОКЫ НЕ ЗАСТАВИШ 33
ГУМОРЕСКА 34
ДУМАНЯ 35
КРУТА ЛЮБОВ 36
ЖЫВОТ ПІД БЕСКИДОМ 37
ЖУРЬБА 38
ЗЛЇПШОВАНЯ 39
МЕДОВНИЧКЫ 40
САМОТА 41
ТРИ СЛОВА 42
ПО МОРОЗАХ ПРИКРЫХ 43
ЧЕКАНЯ 44
ТО НЕ ЦИҐАНСТВО 45
ПІДОЗРЇНЯ 46

ЮРКОВИ Я. 47
ГЛЯДАМ МОДЕЛ 48
БОРЩ 49
ГОЛОС ГУСЕЛЬ 50
ПРИЄМНО НА ДУШІ 51
МУШУ З ДУМКАМИ ЖЫТИ 52
МАЧІК ЩАСТЯ 53
МЛИН 54
ЛІЧІТЕЛЬКА 55
МАЛА МАЛЁВАНА МИСОЧКА 56
ТАЛІЗМАН 57

ТЯЖКО ЖЫТИ БЕЗ ЛЮБОВИ ЯК БЕЗ КРЫЛ ОРЛОВИ
ЗНЕПОКОЇНЯ 61
ПИСМО 62

ДУМКЫ ХОДЯТЬ ПІШНИКАМИ ПЕРЕБОЛІЇТЫ БОЛЁМ СЛЫЗАМИ
ДЕВІЗА 65
КАНІБАЛ 66
БЛУДЖІНЯ 67
ЗМОРЩКЫ 68

ЗА ЛАСТІВКАМИ ПОЛЕТЇЛИ В ЧУДЖІ КРАЇ ВЕРНУТИ СЯ НАЗАД БІДА РОЗБУРЯНЫ ГНЇЗДА
ГОСТИНА 71
ПОСКРУЧАНЫ ДУМКЫ 72
РОЗБРОЇ НЕПОКОЇ 73
СЕЛО 74
ЛАСКА 75
ЗБУДЖЕНА ДУША 76
БЕРЕЗЫ 77
ХАРАКТЕР 78
ЗЛОМ І ЗЛО 79
ОЗЫВАЮТЬ СЯ БУБНЫ 80
НОЧІ І ДНЇ 81
ЛЕМ ГРАЙ 82
КРИЖ 83
МІЙ ПЕРШЫЙ УЧІТЕЛЬ 84
КОЛАЧІ 85
ЗМІНЫ В ЛАСЦЇ 86
ОБРУСЫ 87
ВАНДРАК 88
КОНЦЕРТ 89
РИМОВАНЯ 90
АЖ СЕРДЦЕ ЗАБОЛИТЬ 91

ТАКЫЙ ДЕНЬ 92
ПОЕЗІЯ 93
КОНЯРЇ 94
ДЗВОНЫ 95
БАЛАМУТА 96
ЛИПЫ 97
ҐАЗДОРАНЬ 98
ПОВІРЬ МІ 99
СЛОВО 100
ДАВНО 101
ПЛЯЦ 102
БОЦАНЫ 103
ЗНАЄМЕ 104
ХТО Я 105
СЇНОКОСЫ 106
ОСЇНЬ 107
СЛЇПА УЛІЧКА 108
ПОЕТови М. Н. 109
СОН 110
ГЛУХЫЙ ДЗВІНОК 111
ДОРОГА ПРИЙДИЙ 112
ДУМКЫ ГОЛО́ВНІ 113
НЕ БІЙ СЯ 114
СУСЇДОВИ 115
МІРОСЛАВА 116
РАДЫ ПРЕДКІВ 117
ІНШПІРАЦІЯ ПІД СТРЇХОВ 118
ЗБУРЯНЫ ГНЇЗДА 119
ШУМНЫ РАНА НЕ БОЛЯЧІ РАНЫ 120
СНЫ І МУКЫ 121
НАШЫ ОЧІ 122
ДОБРОТА 123
ІРОНІЯ 124
НАША ЛЮБОВ 125
ГОДИНКА 126
ШТО Я ЛЮБЛЮ 127
СПІВАЙ 128
ЧУДНЫ СНЫ 129
ҐРАМАТІКА 130
СНЇГУЛЯК 131
СПІВЫ 132
ХОВЗАНКА 133
ОДВДЯЧАТЬ СЯ СПІВОМ 134
СТРЇЧА РОДАКІВ 135
ТВІЙ РІТМ 136

ГОДИНКА 137
КЛЕОПАТРА 138
ЛЮБЛЮ 139
БЛЇДЫЙ МІСЯЦЬ 140
ПОЧЕКАЙ НА ВІТОР 141
ОЧІ 142
ВЕЛИКЫЙ ВІЗ 143
НА ВИНЇ ЛУЧІ 144
ОСТРЫ СЛОВА 145
ТОБІ ТРЕБА 146
ЯК 147
ЧЕКАНЯ 148
КРАСА НОЧНЫХ НЕБЕС 149

МІЙ КАЖДЫЙ ВІРШ МУСИТЬ СЯ ТВЕРДОВ НЕКОМПРОМІСНОВ ЦЕНЗУРОВ ПЕРЕДРАТИ ЯКУ РОБИТЬ МАТИ

ПОЛЯ ДЫМЛЯТЬ 153
ЯК? 154
ЯК ПРИЙДЕ ЧАС 155
БІЦІҐЕЛЬ 156
МОЇ СНЫ 157
СТРОСКОТАНЕЦЬ 158
НА МОЇЙ ДОРОЗІ ГАТЬ 159
СЛОВАМИ МУЗИКАНТА 160
ЧУЮ ГОЛОС 161
ЗИМА НЕСТРАШНА 162
КЛЮЧІ 163
Я БУДУ ЧОРНЫЙ КАВЕЙ 164
ПІД БЕРЕГОМ 165
НА ВИНЇ МІТЛА 166
ДОБРЇ ЖЕ ЛЕМ СНЫ 167
НЕ ХОДЬ КОЛИ ПАДАТЬ ДОДЖ 168
СПІВАЧКА А. С. 169
ВОДА І СНЫ 170
МАТЕРИНЬСКЫ СЛОВА 171
АРОМА 172
НЕ МІРЯМ РОКЫ 173
МОЇМ ЕЛІКСІРОМ 174
ЧУДАЦЬКЫЙ СВІТ 175
ЗБІРКЫ 176
ЛЕМ У СНЇ 177
ТОМУ ВІРЮ 178
СТРАХ 179
ТЯЖОБА 180
КУРТЫ СТИШКЫ 181

КРАСА 182
ПРИЄМНА ДОРОГА 183
ПО ЗВАДЇ ЗРАДА 184
ҐАЗДА І Я 185
АМОРОЗО 186
ВОЙНА 187
УЗКА БЛЮЗКА 188
ВЫЗНАНЯ 189
ДОВЖАНКА 190
СКАНЗЕН 191
КОНОПЛЇ 192
МОЖЕ ТЯ СТРЇЧУ 193
МОЇ ЗБІРОЧКЫ 194
МАҐІЧНЫ І МАҐНЕТІЧНЫ СЛОВА 195
І ТЕРЕН ЦВІТЕ 196
ДВІ РЇКЫ 197
ВОРОЖЫЛЯ 198
ТАКЫЙ ДЕНЬ 199
КАРТЫ І ЛАСКА 200
ОЖЫВАТЬ МОЯ СТРУЖНІЦЯ 201
ЖРІДЕЛЬЦЕ РЇКЫ 202
ЗИМА 203
ТРАПІНЯ 204
РУЖОВЫЙ СВІТ І МОЛГА 205

ТІЛЬКО ЧУДЕС ОД ЗЕМЛЇ ДО НЕБЕС ПОХОПИТИ НЕ МОЖУТЬ ЛЮДЕ

НЕ МОЯ ВИНА 208
НАШЫ ДОРОГЫ 209
ПРАВДА ЦІ СНЫ 210
МОЄ ГОБІ 211
ОЧІ І НІС 212
КОНЦЕРТ 213
БРАТ ОРЕЛ 214
ПОТІЧКЫ ПРЕБАЧТЕ 215
ТОБІ 216
КВІТКЫ ЯК ЛЮДЕ 217
СТИНАМ ОСЕТЯ 218
І СВІТ 219
НЕ ГАНЮ ДЇТЕЙ 220
СЛЇПЫЙ 221
ПАМЯТАЙ 222
МЕНЇ ТАК ХОЧЕ СЯ 223
ЧУДО 224
МОЄ СЕЛО 225
ПРИПОВІДКА 226

ОБРАЗ.....227
ШТО ЗА ЧУДО?.....228
РАЗ ВЕРНУ СЯ ТАМ.....229
ТВАРЬ ОСЕНИ.....230
ТРЕБА НЕТРЕБА.....231
СТРЇЧА.....232
МОЯ МЫСЕЛЬ.....233
НУЖДА.....234
ЛАВОЧКА.....235
РОЗДРОБИЛА СЯ ЛАСКА.....236
КРЫЛА.....237
КАЛАМУТНА ВОДА.....238
ПІД ВІНЦЁМ.....239
ЛЕМ МЕНЇ СВІТЬ.....240
САД.....241
КАМІНЬ.....242
МОЖ.....243
ВЫ МЕНЕ ЗНАЛИ.....244

НА СЕРДЦЮ МИЛО КОЛИ ПРИСНИЄ СЯ ПІД ЧІСТЫМ НЕБОМ ГНЇЗДО-СЕЛО

ПРИПОВІДКЫ.....246
СТРУНЫ.....247
В ТВОЇМ ТЇЛЇ.....248

ТРЕБА СОНЦЮ ПРИРОДЇ РОЗУМІТИ В СІМБІОЗЇ З НИМИ ЖЫТИ

ДРАБИНА ДО НЕБА.....251
Я НЕ ЇЖАК.....252
КВІТЧАНЫ СЛОВА.....253
БУЧКЫ ПІД БЕСКИДОМ.....254
???.....255
РЇКА.....256
ПОДЯКОВАНЯ.....257
ВОЙНА.....258
ПОКЛОН.....259
РІК 2011.....260
НАШЕ СЛОВО.....261
МІЙ ЖЫВОТ.....262
СОНЕЧКО.....263
ДЗВІН.....264
ЛЇПШЫЙ НЕ БУДУ.....265
СПОМИНКЫ.....266
ПРОТИ ГНЇВУ БОЮЮ.....267
МОЇ СТИШКЫ.....268